

Sygnatura akt I C 1168/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 15-11-2012 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Siwek

Protokolant: Marcin Szczypiński

po rozpoznaniu w dniu 08-11-2012 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w B.

przeciwko Gminie K.- (...) w K.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Gminy K.- (...) w K. na rzecz strony powodowej (...) sp. z o.o. w B. kwotę 617,18 zł (sześćset siedemnaście złotych osiemnaście groszy) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 403,11 złotych od dnia 4 lipca 2009 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 69,36 złotych od dnia 29 grudnia 2009 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 10,34 złotych od dnia 14 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 99,92 złotych od dnia 14 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 6,89 złotych od dnia 8 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony powodowej (...) sp. z o.o. w B. na rzecz strony pozwanej Gminy K.- (...) w K. kwotę 376,11 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 03 stycznia 2012 r. strona powodowa (...) sp. z o.o. w B. domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...) w K. kwoty 3.650,81 zł wraz z ustawowymi odsetkami od wskazanych kwot.

W uzasadnieniu swojego pozwu strona powodowa wskazała, iż strona pozwana jako zarządca mienia komunalnego zawarła z (...) sp. z o.o. umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków do budynków będących własnością Gminy K.. Strona powodowa zgodnie z umowami dostarczała wodę do nieruchomości położonych w K. przy ul. (...) w ilościach określonych w poszczególnych fakturach VAT.

Zgodnie z zestawieniem zaległych faktur VAT strona pozwana pozostaje dłużna łączną kwotę 3.650,81 zł.

Na wezwanie Sądu o wykazanie zdolności sądowej strony pozwanej (...) sp. z o.o. w B. oznaczyła jako stronę pozwaną Gminę K.- (...) w K..

Nakazem zapłaty z dnia 06 marca 2012 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt I Nc 88/12, Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze uwzględnił powództwo w całości.

Od powyższego orzeczenia sprzeciw złożyła strona pozwana Gmina K.– (...) w K..

W uzasadnieniu swojego środka zaskarżenia strona pozwana przede wszystkim podniosła zarzut przedawnienia roszczeń, albowiem pozew został złożony w dniu 03 stycznia 2012 r., a dochodzone roszczenia przedawniają się z upływem 2 lat od dnia wymagalności, stąd przedawnione jest roszczenie co do kwoty 930,77 zł.

Ponadto w okresie za który powód domaga się zapłaty dochodzonej kwoty, w oparciu o umowy o zaopatrzenie w wodę, zawarte pomiędzy (...) sp. z o.o. w B. a Gminą K. – (...) w K., to one już nie obowiązywały, gdyż strona pozwana pismami z dnia 12 sierpnia 2009 r., wypowiedziała powyższe umowy, w oparciu o §18 w/w umów (tj. za trzy miesięcznym wypowiedzeniem).

Jednocześnie strona pozwana pismami w pismach z dnia 12 sierpnia 2009 r. wskazała, iż w budynkach które dotyczą przedmiotowe umowy zostały spełnione wszystkie warunki wynikające z art. 6 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 07 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, uzasadniające zawarcie przez przedsiębiorstwo wodociągowe indywidualnych umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków z poszczególnymi osobami zajmującymi lokale wchodzące w skład w/w budynków mieszkalnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 sierpnia 2003 r. (...) sp. z o.o. w K. (poprzednik prawny (...) sp. z o.o. w B.) oraz Gmina K.– (...) w K. zawarli umowy o zaopatrzenie w wodę budynków położonych w K. przy ul. (...).

W dniu 01 października 2003 r. zostały zawarte umowy dla budynków położonych w K. przy ul. (...).

Zgodnie z § 18 zawartych umów mogły one być rozwiązane przez odbiorcę za 3 miesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego.

(Dowód: - umowy o zaopatrzenie w wodę k. k. 14 – 15, 23 – 24, 31 – 32, 40 – 41, 45 – 46, 54 – 55)

W dniu 31 lipca 2009 r. Gmina K.– (...) w K. wypowiedziała umowę na dostarczanie wody do budynku położonego w K. przy ul. (...).

W dniu 27 sierpnia 2009 r. Gmina K.– (...) w K. wypowiedziała umowy na dostarczanie wody do budynków położonych w K. przy ul. (...).

(Dowód: - pisma z dnia 12.08.2009 r. k. 77,80, 86, 89

- pismo z dnia 31.07.2009 r. k. 83)

Za dostarczaną wodę, do momentu rozwiązania umowy na dostarczanie wody (upływu trzy miesięcznego okresu wypowiedzenia), Gmina K.– (...) w K., winien był zapłacić (...) sp. z o.o. w B. kwotę:

- 10,34 zł – budynek przy ul. (...)

- 99,92 zł – budynek przy ul. (...)

- 27,56 zł – budynek przy ul. (...)

- 6,89 zł - budynek przy ul. (...)

Za dostarczaną wodę i odbiór ścieków z budynku przy ul. (...), do momentu rozwiązania umowy na dostarczanie wody (upływu trzy miesięcznego okresu wypowiedzenia), Gmina K.– (...) w K., winien był zapłacić (...) sp. z o.o. w B. kwotę 69,36 zł (24,12 zł za dostarczenie wody i 45,24 zł za odbiór ścieków).

(Dowód: - faktury VAT k. 18,27, 35, 49, 58

- pisma z dnia 02.12.2009 r. k. 78, 81, 84, 87, 90)

Za dostarczaną wodę do budynku przy ul. (...)Gmina K.– (...) w K., winien był zapłacić (...) sp. z o.o.w B.kwotę 403,11 zł .

(Dowód: - faktura VAT z dnia 19.06.2009 r. k. 44)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało jedynie na częściowe uwzględnienie.

Na wstępie należało stwierdzić, iż w niniejszym postępowaniu nie było kwestionowane, że na skutek umów z 2003 r. na dostarczanie wody (...) sp. z o.o.w B.(następca prawny (...) sp. z o.o.w K.) był obowiązany do dostarczania wody do budynków położonych w K.przy ul. (...) (w przypadku tego budynku również do odbioru ścieków) oraz (...). Jak również że do regulowania należności wynikających z realizacji tych umów obowiązana była Gmina K.– (...)w K..

Przechodząc zatem do należności wynikających z faktur trzeba było wskazać, iż strona pozwana Gmina K.– (...)w K.nie kwestionowała należności wynikającej z faktury z dnia 19 czerwca 2009 r. dotyczącej rozliczenia za dostarczanie wody do budynku położonego w K.przy ul. (...).

Wynikało to zapewne z faktu, że faktura została wystawiona w dniu 19 czerwca 2009 r. i obejmowała rozliczenie za okres od dnia 29 listopada 2008 r. do dnia 15 czerwca 2009 r.

Czyli została wystawiona i obejmowała okres rozliczeniowy poprzedzający miesiące kiedy strona pozwana zaczęła występować do strony powodowej z oświadczeniami o wypowiedzeniu umów z roku 2003 na dostarczanie wody i wnioskować o zawarcie indywidualnych umów z użytkownikami lokali na dostarczanie wody i odbiór ścieków (zgodnie ze znajdującymi się w aktach sprawy dokumentami pierwsze takie oświadczenia noszą datę 12 sierpnia 2009 r.).

Dlatego też w ocenie Sądu Rejonowego należność tą należało uznać za bezsporną i stąd też kwota 403,11 zł wynikająca z faktury została w całości zasądzona na rzecz strony powodowej (odnośnie zarzutu przedawnienia roszczenia, to będzie o tym mowa niżej).

Co do pozostałych należności wynikających z faktur za dostarczanie wody do budynków położonych w K. przy ul. ul. (...), to główną osią sporu było czy wypowiedzenia umów na dostawy do tych budynków były skuteczne i czy zostały spełnione warunki z art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 07 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn.: Dz.U. z 2006 r., Nr 123, poz. 858 z późn. zm.) od których zależy możliwość zawarcia umowy na dostawę wody i odbiór ścieków bezpośrednio z osobą korzystającą z lokalu, a nie z zarządcą nieruchomości.

W związku z powyższym w pierwszym rzędzie należało wskazać, iż wypowiedzenia umów na dostarczenie wody do budynków położonych w K. przy ul. (...) były skuteczne.

Tutejszy Sąd nie dopatrywał się bowiem żadnych okoliczności, które powodowałyby nieważność lub bezskuteczność tych czynności prawnych.

W tym zakresie, w ocenie Sądu, przede wszystkim były chybione twierdzenia strony powodowej że wypowiedzenia umów przez Gminę K.– (...) w K.nie mogły wywołać skutków prawnych, albowiem nie zostały spełnione warunki z art. 6 ust. 6 w/w ustawy, tj. że brak było możliwości zawarcia umów z osobami bezpośrednio korzystającymi z lokali w przedmiotowych budynkach.

Trzeba było bowiem zauważyć, iż ani zawarte pomiędzy stronami umowy, ani przepisy powszechnie obowiązującego prawa (w tym ustawa z dnia 07 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu

ścieków) nie uzależniają skuteczności wypowiedzenia umów na dostawę wody od możliwości zawarcia indywidualnych umów z osobami korzystającymi z lokali.

Zapisy w § 18 ust.2 lit.a zawartych umów stanowią jedynie, że umowa może być rozwiązana przez odbiorcę za trzy miesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego. Nie zostały zastrzeżone w umowach żadne inne dodatkowe warunki.

A zatem strona pozwana mogła w każdym momencie wypowiedzieć umowy, bez względu na przyczynę.

Toteż strona powodowa nie mogła uznając wypowiedzenia za bezskuteczne powoływać się na dodatkowe warunki jakie miałyby spełnić strona pozwana, aby móc wypowiedzieć umowy. Co najwyżej jeżeli uznawała, że nie zostały spełnione warunki z art. 6 ust.6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, odmówić dalszego dostarczania wody (i odbioru ścieków w przypadku budynku przy ul. (...) w K.) do wskazanych budynków.

I dlatego Sąd Rejonowy uznał wypowiedzenia z dnia 31 lipca 2009 r. i 27 sierpnia 2009 r. za skuteczne.

Oczywiście w związku z tym powstawała kwestia należności za okres wypowiedzenia (zgodnie z § 18 umów wypowiedzenia wywoływały skutek po upływie trzech miesięcy na koniec miesiąca kalendarzowego).

W tym zakresie Sąd Rejonowy kierował się fakturami z dnia 30 grudnia 2009 r. (budynek przy ul. (...)), z dnia 19 stycznia 2010 r. (budynek przy ul. (...)), z dnia 14 grudnia 2009 r. (budynek przy ul. (...)), z dnia 24 maja 2010 r. (budynek przy ul. (...)) z których wynikały odczyty z liczników głównych jeszcze w okresie obowiązywania umów oraz pismami z dnia 02 grudnia 2009 r. w których Gmina K.– (...) informował stronę powodową o odczytach z liczników głównych na koniec obowiązywania umów.

Odejmując od wskazań liczników głównych na dzień rozwiązania umów wskazania liczników głównych dokonanych w okresie obowiązywania umów Sąd ustalił, że w okresie od wystawienia ostatniej faktury w okresie obowiązywania umowy do dnia rozwiązania umowy została zużyta woda w ilościach:

- budynek przy ul. (...) m³

- budynek przy ul. (...) m³

- budynek przy ul. (...) m³

- budynek przy ul. (...) m³

- budynek przy ul. (...) m³

Co przy przyjęciu niekwestionowanych stawek za m³ wynikających z faktur dało odpowiednio kwoty:

- budynek przy ul. (...) – 10,34 zł za wodę

- budynek przy ul. (...) – 99,92 zł za wodę

- budynek przy ul. (...) – 27,56 zł za wodę

- budynek przy ul. (...) – 24,12 zł za wodę i 45,24 zł za odbiór ścieków

- budynek przy ul. (...) – 6,89 zł za wodę.

Czyli ostateczna kwota należności wyniosła 617,18 zł.

Co do należności za wodę (i odbiór ścieków w przypadku budynku przy ul. (...)) po rozwiązaniu umów, to w tym zakresie można było rozważać jedynie bezpodstawne wzbogacenie osób które korzystały z dostarczanej wody. Jednakże ta kwestia dotyczy jedynie osób rzeczywiście korzystających z tej wody, tj. użytkowników lokali, a nie strony pozwanej.

W związku z powyższym, w tym miejscu, należało odnieść się do zarzutu przedawnienia roszczeń sformułowanego przez stronę pozwaną.

Jak argumentowała Gmina K.– (...) w K., umowy na dostarczanie wody i odbiór ścieków należą do umów nienazwanych do których należy stosować przepisy o zleceniu – art. 750 k.c. A w konsekwencji art. 751 pkt 2 k.c., który przewiduje dwu letni okres przedawnienia.

Jak zostało wskazane w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2010 r. (sygn. akt I CSK 449/09; Lex nr 688854) w razie zawarcia, w drodze czynności dorozumianych, umowy odprowadzania ścieków i braku określenia w niej wysokości należnego przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu wynagrodzenia, jego wysokość określa się według stawek określonych w taryfie (art. 26 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków), zaś w przypadku braku obowiązującej taryfy przedsiębiorcy przysługuje wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy (art. 735 § 2 k.c. w zw. z art. 750 k.c.).

Jednakże jak uznał tutejszy Sąd Rejonowy powyższe orzeczenie nie jest adekwatne w rozpoznawanej sprawie, jako że pomiędzy stronami została zawarta w formie pisemnej (określonej w art. 6 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków), a nie w drodze czynności dorozumianych.

Przy czym elementy istotne umowy zawieranej w tej formie zostały precyzyjnie uregulowane przez art. 6 ust. 3 w/w ustawy.

Tymczasem art. 750 k.c. stanowi, że tylko do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

A zatem fakt prawnego uregulowania umowy o dostarczanie wody i odbiorze ścieków w ustawie z dnia 07 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, musiał oznaczać, że do tych umów, choć są umowami o świadczenie usług, nie mogą mieć zastosowania przepisy o zleceniu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 07 maja 2009 r., III CZP 20/09, Lex nr 512983).

Tym samym, ponieważ ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków nie zawiera własnych przepisów o przedawnieniu, należało zastosować zasady ogólne określone w art. 118 k.c. i przyjąć trzyletni okres przedawnienia.

A ponieważ od wymagalności wszystkich roszczeń objętych pozwem, w dniu jego wniesienia, nie upłynęły trzy lata, zarzut przedawnienia należało uznać w całości za bezzasadny.

I dlatego zasądzono kwoty jak w pkt I wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł stosownie do treści art. 481 § 1 i 2 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe.

W niniejszej sprawie odsetki należało zasądzić od dnia następnego po dniu do zapłaty należności wynikających z: faktur z dnia 30 grudnia 2009 r. (budynek przy ul. (...)), faktury z dnia 19 stycznia 2010 r. (budynek przy ul. (...)), faktury z dnia 14 grudnia 2009 r. (budynek przy ul. (...)), faktury z dnia 24 maja 2010 r. (budynek przy ul. (...)); oraz od dnia następnego po terminie zapłaty faktury z dnia 19 czerwca 2009 r. (budynek przy ul. (...)).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 100 k.p.c.

Zgodnie z tym pierwszym przepisem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata (radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata (radcy prawnego), koszty sądowe oraz koszty nakazane przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Natomiast na mocy drugiego w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Strona powodowa poniosła w niniejszym postępowaniu koszty w łącznej kwocie 717 zł na które złożyła się opłata od pozwu 100 zł, opłata skarbową 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego 600 zł (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.)).

Natomiast strona pozwana poniosła koszty zastępstwa procesowego 600 zł (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.)).

Ponieważ strona powodowa wygrał proces jedynie w 17% należał się jej zwrot kwoty 121,89 zł, zaś stronie pozwanej 498 zł.

W rezultacie po stosunkowym rozdzieleniu należało zasądzić od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 376,11 zł.